

Forfatter: Wessel, Johan Herman

Titel: J.H. Wessels Samlede Digte

Citation: Wessel, Johan Herman: "J.H. Wessels Samlede Digte", i Wessel, Johan Herman: *J.H. Wessels Samlede Digte*, udg. af J. Levin , 1901, s. 198. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wesselhhl-shoot-idm140161401841472/facsimile.pdf> (tilgået 23. oktober 2021)

Anvendt udgave: J.H. Wessels Samlede Digte

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Med disse to Løver ender Nr. 20 af *Votre Serviteur* — midt paa syvende Side. Digteren, der ikke overkom at skrive mere til dette Nummer, greb til den Udvei at fylde den næste Side med følgende lunefulde Avertissement:

Prisrættigheder.

Den som kan opdage Udsagnet af denne Historie, og vil give sin *Cavalliers Parol*, eller i vidrig Fald sværge ved sin *Ere*, ikke uden af sit *Ceclie* at have udfundet samme, loves *Premie* af alle udkomne *Nemmere*.

Af

Votre *Serviteur*.

Navnet, om forlanges, forties.

Side 87, Linie 16.

»En Kone havde han, og dertil Een gjør tre.

Maa vel forstaaes saaledes, at Manden røgnes med.

Smeeden og Bøvjen.

Side 89.

Denne ypperlige Fortælling, der horer til Wessels populæreste Digte var af de Skuespiller C. N. Rosenkildes Yndlingsdig, og blev af ham ofte foredraget paa Scenen i de da meget almindelige Aftenopførelser med uovermaafelig Virtuositet. Fabelen horer hjemme i den engelske Litteratur, hvor der findes flere Fortællinger om en bogstavelig Lovfortolkning, hvorefter en Uskyldig var bleven valgt til at bære det for at fyldestgjøre Lovens Fordring, at Liv for Liv maa lodes.

Men en nærmere Kilde har vor Digter haat i følgende Fortælling, indrykket i Aftenposten for 1777, Nr. 3:

En Smeed gerædte udi Klæmmer,
Og kom til at begaae et Mord,
Paa en, der gav ham knubbet Ord,
Og fældede ham med sin Hammer
Bever os Gud for at opogge
En Smeed, der har den store Slegge!

Vor Smeed blev skyldig kiendt at hænge
Og hoi oplødes for sit Mød.
Det ei i Byens Lovbog stod
At søne Mand-Red med Penge,
Men akt vor Smeed var ene Mester
At skoe og læge Byens Hester.

Hans Byensmand kom med Graad og bade,
At Smeedens Synd maa gives til
Og Dømmere ham naadigst vil
For deres Hesters Skyld loslade,
Og for de Plovjern, Spæder, Hakker,
Som Smeeden gjorde dem saa vakker.

Men Dømmere antog med Ekkel
En Forbøn af saa liden Fynd,
Og spurgte om det ey var Synd
At lade løs saa grov en Rekel.
Nei, sagde de: Forsoning kræves,
Men saa kan Retten best handthæves: